

W pierwszym zarzucie odwołania podnoszą one naruszenie przez Sąd art. 5 TUE ze względu na to, że sąd ten miał potwierdzić ważność zasady automatycznego przyjmowania odpowiedzialności spółek dominujących, zastosowanej w niniejszym przypadku przez Komisję, co uzasadnione zostało pojęciem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 101 TFUE. Takie stanowisko jest zdaniem wnoszącej odwołanie niezgodne z zasadami przypisania kompetencji i subsydiarności (część pierwsza zarzutu) i proporcjonalności (część druga zarzutu).

W drugim zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd dokonał oczywiście błędnej wykładni prawa krajowego oraz pojęcia przedsiębiorstwa ze względu na to, iż sąd ten miał w szczególności przypisać niewłaściwą moc prawną zasadzie niezależności osoby prawnej.

W swym trzecim zarzucie wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd z własnej inicjatywy zrezygnował z wyciągnięcia wniosków z karnego charakteru sankcji nakładanych w ramach prawa konkurencji oraz z nowych obowiązków wynikających z Karty Praw Podstawowych UE. Jej zdaniem Sąd miał zastosować w błędny i noszący znamiona nadużycia sposób wynikające z prawa Unii pojęcie przedsiębiorstwa wbrew domniemaniu niezależności, które stanowi podstawę krajowego prawa spółek, oraz nie uwzględniając karnego charakteru sankcji nakładanych w ramach prawa konkurencji. Wnoszące odwołanie twierdzą ponadto, że Sąd powinien był z urzędu podnieść zarzut niezgodności z prawem aktualnego systemu postępowania administracyjnego przed Komisją.

W swym czwartym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą naruszenie prawa do obrony mające wynikać z błędnej wykładni zasad słuszności i równości broni. Sąd miał bowiem jej zdaniem uwzględnić skargę Komisji domagając się przedstawienia niemożliwego dowodu, a także miał popełnić błąd ze względu na to, iż rozstrzygnął, że niezależność spółki zależnej należy oceniać w sposób ogólny na podstawie jej związków kapitałowych ze spółką dominującą, podczas gdy zdaniem Elf Aquitaine SA i Total należałoby ją oceniać na podstawie zachowania na danym rynku.

W swym piątym zarzucie wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo w zakresie dotyczącym ciężącego na Komisji obowiązku uzasadnienia (część pierwsza). Ponadto wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi, że ten zastąpił uzasadnienie przez Komisję swym własnym uzasadnieniem (część druga).

W swym szóstym zarzucie wnoszące odwołanie żądają tytułem ewentualnym uchylenia nałożonych na nie grzywien.

W zarzucie siódmym, podniesionym tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, wnoszące odwołanie żądają zmiany kwot nałożonych na nie grzywien.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawie T-42/07 The Dow Chemical Company i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 września 2011 r. przez The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH

(Sprawa C-499/11 P)

(2011/C 355/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: The Dow Chemical Company, Dow Deutschland Inc., Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dow Europe GmbH (przedstawiciele: D. Schroeder, Rechtsanwalt, T. Kuhn, Rechtsanwalt, T. Graf, Advocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- The Dow Chemical Company wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-42/07 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 w zakresie, w jakim dotyczy ona tej spółki;
- The Dow Chemical Company wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COM/F/38.638 w zakresie, w jakim dotyczy ona tej spółki;
- Wszystkie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału Sprawiedliwości o uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-42/07 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie znacznego obniżenia nałożonych na te spółki grzywien;
- Wszystkie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału Sprawiedliwości o znaczne obniżenie nałożonych na nie grzywien;
- Wszystkie wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału Sprawiedliwości o:
 - obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz pozostałymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez wnoszące odwołanie w związku z niniejszą sprawą; oraz
 - podjęcie wszelkich innych środków, jakie Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zawiera cztery zarzuty. Wedle zarzutu pierwszego Sąd naruszył prawo, przyjmując, że Komisja nie musi wykonywać swych uprawnień dyskrecyjnych we właściwy sposób oraz nie przeprowadzając w pełnym zakresie kontroli sądowej w odniesieniu do wykonywania uprawnień dyskrecyjnych Komisji w zakresie obciążenia The Dow Chemical Company odpowiedzialnością. Zgodnie z zarzutem drugim Sąd naruszył prawo, stosując odmienne traktowanie w odniesieniu do kwot wyjściowych grzywien. Wedle zarzutu trzeciego Sąd naruszył prawo, potwierdzając, że Komisja była uprawniona do wzięcia pod uwagę obrotu The Dow Chemical Company. Stosownie do zarzutu czwartego Sąd naruszył prawo, potwierdzając, że zastosowanie przez Komisję mnożnika o celu odstrasającym nie ma charakteru dyskryminującego.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawach T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 i T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 7 października 2011 r. przez ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV

(Sprawa C-516/11 P)

(2011/C 355/19)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV (przedstawiciele: O. W. Brouwer i J. Blockx, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 13 lipca 2001 r. w zakresie, w którym sąd oddalił zarzuty wnoszącej odwołanie w pierwszej instancji;
- rozstrzygnięcie sprawy i następcze stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna ⁽¹⁾ z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome — na podstawie zarzutów wskazanych w postępowaniu w pierwszej instancji lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- ewentualnie obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;
- ewentualnie — w dalszej kolejności — przekazanie sprawy sądowi do ponownego rozpatrzenia;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie opierają skargę na czterech zarzutach:

- 1) Naruszenie art. 81 ust. 1 WE (obecnie art. 101 ust. 1 TFUE) w związku z tym, że nieprawidłowości nie mogły w sposób

odczuwalny wpłynąć na handel pomiędzy państwami członkowskimi i Komisja wszczęła postępowanie niezgodnie z prawem.

- 2) Naruszenie zasady *Ne bis in idem*.
- 3) Naruszenie art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽²⁾, art. 48 ust. 1 oraz art. 49 ust. 1 i ust. 3 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady osobistego charakteru kar poprzez przyjęcie solidarnej odpowiedzialności wnoszącej odwołanie w zakresie grzywny obliczonej na podstawie obrotów łącznych.
- 4) Nieprawidłowe badanie i niezgodne z prawem zaniechanie sądu poprzez brak zastosowania uprawnienia do nieograniczonej weryfikacji grzywien, w szczególności odnośnie do wielkości danego rynku, celu odstrasającego i współpracy na podstawie obwieszczenia w sprawie współpracy z 2002 r., a także w zakresie wykraczającym poza owe obwieszczenie.

⁽¹⁾ Streszczenie w Dz.U. 2008, C 75, s. 19.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawach T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 i T-154/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 11 października 2011 r. przez ThyssenKrupp Liften BV

(Sprawa C-519/11 P)

(2011/C 355/20)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: ThyssenKrupp Liften BV (przedstawiciele: O. W. Brouwer, N. Lorjé, N. Al-Ani, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku z dnia 13 lipca 2001 r. w zakresie, w którym sąd oddalił zarzuty wnoszącej odwołanie w pierwszej instancji;
- rozstrzygnięcie sprawy i następcze stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna ⁽¹⁾ z dnia 21 lutego 2007 r. w sprawie COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome — na podstawie zarzutów wskazanych w postępowaniu w pierwszej instancji lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie;